

великими індустріальними підприємствами пропозицій щодо оновлення стандартів щодо викидів (оксидів азоту, оксидів сірки, твердих частинок і іншим), наближеним до європейських;

- розробити Програму розвитку та охорони зелених насаджень із врахуванням територій та об'єктів природно-заповідного фонду (якщо такі є у місті);

- передбачити можливість та механізми як локального часткового фінансування заходів по запобіганню зміні клімату з міського бюджету, так і залучення іноземних інвесторів у сферах «зеленої» економіки;

- розробити карту найбільших елементів екосистем міст (повітряний басейн міста, міські та приміські джерела води, ґрунти міста), виявити їх основні проблеми, використовуючи як наявні екологічні паспорти (дуже часто за 2011-2012 роки, без необхідних даних, які «допрацьовуються»), так і нові дані Мінприроди, Державної служби статистики України. Впровадити комплексний екосистемний підхід до управління даними елементами екосистеми.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Протидія глобальній зміні клімату в контексті Кіотських домовленостей: український вимір / С.Л. Орленко, Я.А. Жаліло, І.В. Трофимова [та ін.]. - К.: НІСД, 2010. - 48 с

2. Хольгер Далкманн, Шарлотт Бранніган «Транспорт і зміна клімату. Модуль 5е. Стійкий розвиток транспортної системи: Збірник матеріалів для політиків міст»
http://www.sutp.org/files/contents/documents/resources/A_Sourcebook/SB5_Environment%20and%20Health/GIZ_SUTP_SB5e_Transport-and-Climate-Change_UA.pdf

СОЦІОЛОГО-ПРАВОВІ СКЛАДОВІ ПРОБЛЕМИ ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ В УКРАЇНІ

Сердюк Н.

(кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри права факультету економіки і права Київського національного лінгвістичного університету, Голова Київської міської організації «Асоціація українських правників»)

Україна – перша країна в світі, де сталася жахлива ядерна катастрофа такого масштабу, яка сталася на ядерному реакторі Чорнобильської атомної станції. Наслідки цієї аварії не ліквідовані до сьогодні і продовжують становити небезпеку для жителів не тільки України, а й планети в цілому. Десятки тон ядерного палива, як показують дослідження, продовжують свою смертоносну роботу під примарним “укриттям”, і ситуація в будь-який момент може повторитися, тільки сьогодні ми не володіємо тим мобілізаційним ресурсом, який існував у 1986 році у Радянського Союзу. Чорнобильська зона – територія нашої країни і наша біда, привести її в порядок наше завдання, інакше в будь-який момент може статися непоправне... Не зважаючи на те, що вченими пропонуються різноманітні способи ліквідації страшних наслідків катастрофи, до цього часу, ситуація залишається невирішеною [1]. Виконати це завдання при сучасних технологіях, наявних на Україні, можливо в короткі терміни, але з різних причин мало що робиться в цьому напрямку.

Однією з найнебезпечніших екологічних загроз для України є ситуація на Чорному морі, яка вимагає запобігання екологічній катастрофі глобального характеру, що загрожує знищенням причорноморських держав від викиду сірководню, кількість якого в морській воді неухильно підвищується. Вісімдесят років тому шар чистої води (без сірководню) становив сімсот метрів, сьогодні він зменшився до сімдесяти – час катастрофи легко розрахувати...

У цій катастрофі можуть загинути мільйони людей, зволікати з вирішенням цієї проблеми небезпечно. Українські дослідники мають технології отримання дешевого палива з сірководню, що знаходиться в чорноморській воді, тому енергетичний криза не загрожує не лише Україні, а й Європі [2]. Україна повинна виступити ініціатором даного

проекту і в ході його обговорення знайти рішення для задоволення всіх зацікавлених сторін, які висловили бажання взяти участь в його реалізації.

Іншою надзвичайно небезпечною екологічною загрозою є стан гідроспоруд на Дніпрі, які вимагають свого негайного укріплення. Прорив дамби Київського моря, що знаходиться в украй плачевному стані, може привести до загибелі декількох млн. людей, що проживають вздовж течії Дніпра. У небезпечному становищі знаходиться гребля Дніпрогесу, нижче якої розташована Запорізька АЕС. Наслідки уявити не складно. На території України знаходяться десятки тисяч тон токсичних відходів, золівідвалів, шламонакопичувачів, велика кількість очисних споруд, що функціонують на межі своїх можливостей.

Впровадження розроблених в Україні технологій, що забезпечують переробку відходів, розташованих на територіях, відведених під звалища твердих промислових та побутових відходів, а також компонентів, що містяться в очисних спорудах, в результаті чого виходить дешева електроенергія і ряд корисних речовин, дозволяють повернути в культурний обіг мільйони гектарів площ не тільки на Україні, але і по всій планеті. Організація робіт в цьому напрямку дозволяє створити тисячі додаткових робочих місць і привести екологічні показники до одним з найвищих в світі.

Наше ставлення до навколишнього середовища показує ще одну сторону нашої духовності, що є перепусткою української нації в майбутнє. Нація отруєє сама себе, дозволяючи бізнесменам отримувати колосальні прибутки за рахунок хижацького знищення національних багатств, гаслом, яких є – «якщо не я – то хто?» (продасть ресурси країни). За ними спрямовуються більш дрібні власники, а слідом – народ, який продає вже себе, оскільки у власності нічого не має. Він продає свою працю, свої органи, сусіда, співвітчизника, майно, дітей, жінок. У нації майже втрачена на духовному рівні здатність ділитися один з одним матеріальними цінностями без вигоди, меркантильні інтереси переважають фактично в усіх взаємовідносинах.

Втрачено довіру і віру людей в суспільство, в те, що всі ми – Люди. Людям нав'язано думку, що за дверима осель тільки насильники, грабіжники, вбивці, шахраї, від яких необхідно захищатися, тому жорстокість і бездушність стали нормою життя. У формування таких уявлень величезний внесок вносять засоби масової інформації, не перестаючи про це віщати з ранку до вечора[3]. Зародки духовності поки збереглися в нас, але наростити їх на всьому полі духовності нації – важке завдання, що вимагає комплексу програмних заходів.

Ставлення до екологічного стану середовища, турбота про його збереження – показник духовності нації і держави, показник ставлення до середовища, що є першоосновою нашого буття, від якого залежить наше життя. Це ставлення показує, наскільки сильні хижацькі прагнення пожитися за рахунок експлуатації середовища в нашій свідомості і душі.

Нова екологічна криза в історії людства є глибшою і трагічнішою, і подолати її буде надзвичайно важко. Тому залишається одне: почавши з забезпечення високого рівня освіти громадян, загальної культури, високого рівня екологічної свідомості, технологічної дисципліни виробництва і науки, поступово, але якомога швидше перейти до нового способу життя суспільства – високоінформаційного, з могутнім колективним інтелектом, здатного організувати свій стабільний розвиток у злагоді з Природою. Україна може почати цей процес і отримає його благотворні плоди.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Patents and inventions search system [Електронний ресурс] – режим доступу до ресурс: <http://findpatent.com.ua/patent/223/2236715.html>
2. Patents and inventions search system [Електронний ресурс] – режим доступу до ресурс: <http://findpatent.com.ua/patent/228/2287195.html>
3. Небезпека засобів масової інформації. Вплив ЗМІ на свідомість людини [Електронний ресурс] – режим доступу до ресурс: http://pidruchniki.com/1209061350853/bzhd/nebezpeka_zasobiv_masovoyi_informatsiyi